

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
I Ανακοινώσεις		
Επιτροπή		
87/C 290/01	ECU.....	1
87/C 290/02	Κρατικές ενισχύσεις (Ιταλία) (Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας).....	2
87/C 290/03	Κρατικές ενισχύσεις (Ιταλία) (Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας).....	3
87/C 290/04	Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις εισαγωγές στη Γαλλία ορισμένων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής Κίνας (κατηγορίες 15 B, 68 και 71).....	3
Δικαστήριο		
87/C 290/05	Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση 311/85 (αίτηση του Rechtbank van Koophandel των Βρυξελλών για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Asbl. Vereniging van Vlaamse Reisbureaus και Asbl. Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten (<i>Πράκτορες ταξιδίων — Νόμιμη απαγόρευση παροχής εκπτώσεων</i>).....	4
87/C 290/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση 401/85: Francesco Schina κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλος — Τόκο σε περίπτωση κατασχέσεως</i>).....	4
87/C 290/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση 140/86: Gisela Strack κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλοι — Ανακοίνωση του ατομικού φακέλου</i>).....	4
87/C 290/08	Υπόθεση 277/87: Προσφυγή της Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 1987.....	5
87/C 290/09	Υπόθεση 284/87: Προσφυγή του Oskar Schäflein κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 1987.....	5
87/C 290/10	Υπόθεση 289/87: Προσφυγή του Michele Giubilini κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1987.....	6
87/C 290/11	Υπόθεση 290/87: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1987.....	7
87/C 290/12	Υπόθεση 294/87: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 1987.....	7
87/C 290/13	Υπόθεση 303/87: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε με Διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 1987 το Finanzgericht Baden-Württemberg, Außensenate Freiburg, στο πλαίσιο της υποθέσεως: Πανεπιστήμιο Στουτγάρδης κατά Hauptzollamt Stuttgart-Ost.....	8

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ECU (*)

29 Οκτωβρίου 1987

(87/C 290/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου con.	43,2730	Ισπανική πεσέτα	138,149
Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου fin.	43,4877	Πορτογαλικό εσκούδο	165,762
Γερμανικό μάρκο	2,06746	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,19300
Ολλανδικό φιορίνι	2,32813	Ελβετικό φράγκο	1,71255
Λίρα στερλίνα	0,692114	Σουηδική κορόνα	7,40254
Δανική κορόνα	7,97816	Νορβηγική κορόνα	7,83202
Γαλλικό φράγκο	6,96949	Δολάριο Καναδά	1,57177
Ιταλική λίρα	1509,74	Αυστριακό σελίνι	14,5534
Ιρλανδική λίρα	0,778363	Φινλανδικό μάρκο	5,07262
Δραχμή	161,746	Γιεν	164,753
		Δολάριο Αυστραλίας	1,78459
		Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	2,02718

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής της ECU στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης σε υπηρεσία τέλεξ αυτόματης απάντησης (με αριθ. 21791) που δίνει ημερήσια στοιχεία που αφορούν τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(*) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2626/84 (ΕΕ αριθ. L 247 της 16. 9. 1984, σ. 1). Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27). Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

(Ιταλία)

(Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας)

(87/C 290/02)

1. Ανακοίνωση, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ, προς τους λοιπούς ενδιαφερόμενους πλην των κρατών μελών, σχετικά με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 273 της 10ης Ιουλίου 1987 της ιταλικής κυβέρνησης, το οποίο περιλαμβάνει:

- μια ενίσχυση στους παραγωγούς διορθωμένων συμπυκνωμένων μούστων, που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του προαναφερόμενου νομοθετικού διατάγματος,
- καθώς και τον καθορισμό μιας ανώτατης τιμής για τον διορθωμένο συμπυκνωμένο μούστο υπέρ των καταναλωτών μούστου που έχουν τύχει της ενίσχυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του νομοθετικού διατάγματος.

Αυτά τα μέτρα αποτελούν ενισχύσεις στη λειτουργία που δεν έχουν διαρκή αποτελέσματα στην ανάπτυξη του συγκεκριμένου τομέα, δεδομένου ότι τα αποτελέσματα αυτού του μέτρου παύουν μόλις πάψει να υπάρχει το εν λόγω μέτρο.

Αυτά τα μέτρα αποτελούν ενισχύσεις συμπληρωματικές του συστήματος παρέμβασης που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου σχετικά με την οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς⁽¹⁾ και παραβαίνουν ως εκ τούτου τον εν λόγω κανονισμό.

2. Μια ενίσχυση που αποτελεί παράβαση μιας κοινής οργάνωσης της αγοράς δεν μπορεί να επωφεληθεί των παρεκκλίσεων που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ και είναι ως εκ τούτου ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

3. Στη βάση αυτών των παρατηρήσεων, η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί κατά της προαναφερόμενης ενίσχυσης τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ.

4. Η Επιτροπή υπενθυμίζει την ανακοίνωσή της που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 318, σ. 3 της 24ης Νοεμβρίου 1983, και πληροφορεί τους πραγματικούς και ενδεχόμενους δικαιούχους των ενισχύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 ανωτέρω για τον επισφαλή χαρακτήρα τους, δεδομένου ότι κάθε ενίσχυση χορηγούμενη παράνομα, δηλαδή πριν από την έκδοση οριστικής απόφασης της Επιτροπής, μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο αίτησης επιστροφής.

5. Η Επιτροπή καλεί τους λοιπούς ενδιαφερόμενους, πλην των κρατών μελών, να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με την ενίσχυση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ανωτέρω εντός προθεσμίας δύο εβδομάδων από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Commission des Communautés Européennes,
200, rue de la Loi,
B-1049 Bruxelles.

(¹) ΕΕ αριθ. L 84 της 27. 3. 1987, σ. 1.

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

(Ιταλία)

(Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας)

(87/C 290/03)

Ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ, που απευθύνεται στους λοιπούς ενδιαφερόμενους πλην των κρατών μελών, σχετικά με το σχέδιο νόμου αριθ. 86 (norme stralciate) της περιφέρειας της Σικελίας το οποίο προβλέπει παρεμβάσεις για την καλλιέργεια εσπεριδοειδών και για τις ζημιές που προκάλεσαν στις εκμεταλλεύσεις οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες από τον Δεκέμβριο του 1986 έως τον Μάρτιο του 1987.

1. Στις 23 Ιουνίου 1987, η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, στην Επιτροπή το ανωτέρω νομοσχέδιο.
2. Το νομοσχέδιο προβλέπει, μεταξύ άλλων μέτρων, στο άρθρο 9 μια περιφερειακή ενίσχυση για τους παραγωγούς μανταρινιών η οποία είναι ίση με την καταβαλλόμενη από την ΕΟΚ για τη βιομηχανική μεταποίηση των πορτοκαλιών «biondo comune». Η ενίσχυση αυτή αποτελεί παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72⁽¹⁾ και είναι, κατά συνέπεια, ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Σε μια παράνομη ενίσχυση δεν μπορεί, πράγματι, να εφαρμοστεί καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

3. Με βάση τις παρατηρήσεις αυτές η Επιτροπή αποφάσισε να κινηθεί, όσον αφορά την ανωτέρω ενίσχυση, τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ.

4. Η Επιτροπή υπενθυμίζει την ανακοίνωσή της που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, αριθ. C 318, σ. 3 της 24ης Νοεμβρίου 1983, και πληροφορεί τους σημερινούς και μελλοντικούς δικαιούχους των ενισχύσεων που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο 1 ότι οι εν λόγω ενισχύσεις έχουν επισφαλή χαρακτήρα, και ότι σε περίπτωση παράνομης χορήγησής τους, δηλαδή χωρίς να καταλήξει η Επιτροπή σε οριστική απόφαση σχετικά, μπορεί να ζητηθεί η επιστροφή τους.

5. Η Επιτροπή καλεί τους λοιπούς ενδιαφερόμενους πλην των κρατών μελών να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για το μέτρο που αναφέρεται στην ανωτέρω παράγραφο 1 μέσα σε 2 εβδομάδες από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης στην ακόλουθη διεύθυνση:

Commission des Communautés Européennes,
200, rue de la Loi,
B-1049 Bruxelles.

(¹) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.

Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις εισαγωγές στη Γαλλία ορισμένων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής Κίνας (κατηγορίες 15 B, 68 και 71)

(87/C 290/04)

Δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2072/84 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1984 περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών ορισμένων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής Κίνας⁽¹⁾, η Επιτροπή κοινοποίησε, στις 23 Οκτωβρίου 1987, στην Κίνα αίτηση διαβουλεύσεων με σκοπό να επιτύχει συμφωνία ή να καταλήξει σε κοινά συμπεράσματα όσον αφορά το κατάλληλο επίπεδο περιορισμού για τις εισαγωγές στη Γαλλία προϊόντων των κατηγοριών 15 B, 68 και 71, καταγωγής Κίνας.

Εν αναμονή αμοιβαίας αποδεκτής λύσης, η Επιτροπή ζήτησε από τις αρχές της Κίνας να περιορίσουν για προσωρινή περίοδο τριών μηνών, από τις 23 Οκτωβρίου 1987, τις εξαγωγές προς τη Γαλλία των προϊόντων της κατηγορίας 15 B σε 48 000 τεμάχια, της κατηγορίας 68 σε 45,5 τόνους και της κατηγορίας 71 σε 16,75 τόνους.

(¹) ΕΕ αριθ. L 198 της 27. 7. 1984, σ. 1.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 1ης Οκτωβρίου 1987

στην υπόθεση 311/85 (αίτηση του Rechtbank van Koophandel των Βρυξελλών για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Asbl. Vereniging van Vlaamse Reislebureaus και Asbl. Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten (1)
(Πράκτορες ταξιδίων — Νόμιμη απαγόρευση παροχής εκπνώσεων)

(87/C 209/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 311/85 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του αντιπροέδρου του Rechtbank van Koophandel (Εμποροδικείο) των Βρυξελλών προς το Δικαστήριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμ- ποντος δικαστηρίου μεταξύ Asbl. Vereniging van Vlaamse Reislebureaus και Asbl. Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten η έκδοση προδικαστικής απο- φάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30, 34 και 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο συγκεί- μενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, T. F. O'Higgins και F. A. Schockweiler, προέδρους τμήματος, G. Bosco, O. Due U. Everling, K. Bahlmann, R. Joliet και J. C. Moitinho de Almeida, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμ- ματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Οκτωβρίου 1987 απόφαση με το ακόλουθο διατα- κτικό:

1. Το γεγονός ότι κράτος μέλος υποχρεώνει με νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις τους πράκτορες ταξιδίων να τηρούν τις τιμές και τα τιμολόγια των ταξιδίων που έχουν οριστεί από τους Tour-Operators, απαγορεύει στους ίδιους πράκτορες να μοιράζονται με τους πελάτες τις προμήθειες που εισέπραξαν για την πώληση των ταξι- δίων αυτών ή να παρέχουν στους πελάτες αυτούς εκπνώ- σεις και θεωρεί τις ενέργειες αυτές ως πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού, είναι ασυμβίβαστο με τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη από το άρθρο 5 σε συν- δασμό με τα άρθρα 3 στοιχείο στ) και 85 της συνθήκης ΕΟΚ, καθόσον η σχετική εθνική διάταξη έχει ως αντικεί- μενο ή ως αποτέλεσμα να ενισχύει τα αποτελέσματα συμπτύξεων αντικειμένων στο προαναφερθέν άρθρο 85.
2. Δεν αντίκειται στα άρθρα 30 και 34 της συνθήκης νομο- θετική ή κανονιστική διάταξη κράτους μέλους, όπως αυτή που αναφέρεται στην απάντηση στο πρώτο ερώτημα.

(1) ΕΕ αριθ. C 293 της 15. 11. 1985.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 7ης Οκτωβρίου 1987

στην υπόθεση 401/85: Francesco Schina κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Υπάλληλος — Τόκοι σε περίπτωση κατασχέσεως)

(87/C 290/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημο- σιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 401/85, Francesco Schina, υπάλληλος της Επι- τροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Strassen, Λουξεμβούργο, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Nicolas Decker, 16, avenue Marie Thérèse, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δημήτριος Γκουλούσης και Marie Wolfcarius), που έχει ως αντικείμενο την καταβολή τόκων επί ποσών που κρατήθηκαν λόγω κατασχέσεως από το μισθό του Schina, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους J. C. Moi- tinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: J. L. da Cruz Vilaça, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Οκτωβρίου 1987, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 359 της 31. 12. 1985.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 7ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση 140/86: Gisela Strack κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Υπάλληλοι — Ανακοίνωση του ατομικού φακέλου)

(87/C 290/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημο- σιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 140/86, Gisela Strack, χήρα και δικαιούχος του Gerhard Strack, πρώην υπαλλήλου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Biebertal (Ομοσπον- διακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τους B. Potthast και H. J. Rüber, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Victor Biel, 18A,

(1) ΕΕ αριθ. C 195 της 2. 8. 1986.

rue de Glacis, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Henri Étienne) που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής που αρνήθηκε στην προσφεύγουσα να της επιτρέψει να λάβει γνώση του συνόλου του ατομικού φακέλου του Gerhard Strack, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, R. Joliet και F. A. Schockweiler, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Οκτωβρίου 1987 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Απορρίπτει την προσφυγή.*
2. *Καταδικάζει την Επιτροπή στο σύνολο των δαπανών.*

Προσφυγή της Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 1987

(Υπόθεση 277/87)

(87/C 290/08)

Η Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον Giorgio Bernini, δικηγόρο Bologna, και τον Ernest Arendt, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον τελευταίο, 4, avenue Marie-Thérèse, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Σεπτεμβρίου 1987 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. *Κατά κύριο λόγο*, να ακυρώσει και πάντως να κηρύξει ανίσχυρη, ως παράνομη, πεπλανημένη και ανατιολογητή, την από 13ης Ιουλίου 1987 απόφαση της Επιτροπής της ΕΟΚ, περί της διαδικασίας που κινήθηκε «βάσει του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ (IV/31741 — Sandoz)»·
2. Κατά συνέπεια της πιο πάνω ακυρώσεως, να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα Sandoz P. F. δεν οφείλει να καταβάλει το πρόστιμο ύψους 800 000 ECU, το οποίο της επέβαλε η Επιτροπή της ΕΟΚ·
3. *Επικουρικός*, και για την περίπτωση — την οποία η προσφεύγουσα αποκρούει — που το Δικαστήριο ήθελε να επικυρώσει, έστω και μερικώς, την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής της ΕΟΚ, να μειώσει το επιβληθέν στη Sandoz P. F. πρόστιμο κατά δικαία κρίση του Δικαστηρίου σχηματιζόμενη με γνώμονα τα προαναφερόμενα κριτήρια, συνεκτιμώντας το γεγονός ότι η συμπεριφορά της προσφεύγουσας Sandoz P. F. οφειλόταν αποκλειστικά σε αμέλεια που αποδίδεται στους ειδικούς λόγους που ήδη αναπτύχθηκαν· ότι δεν επέφερε περιορισμούς στον ανταγωνισμό, ούτε ζημία στο ενδοκοινοτικό εμπόριο· ότι η Sandoz P. F. φρόντισε από την αρχή να συμμορφωθεί προς τις επιταγές και τις υποδείξεις της Επιτροπής, επιδεικνύοντας, καθ' όλη την εξέλιξη της διαδικασίας ενώπιον της τελευταίας, τη μεγαλύτερη δεκτι-

κότητα και πνεύμα συνεργασίας· ότι το εν λόγω πρόστιμο πρέπει να είναι ανάλογο και προς την επίπτωση που ασκούν στην αγορά τα προϊόντα στα οποία αποδίδεται η παράβαση·

4. Εν πάση περιπτώσει, να της επιδικάσει τα δικαστικά έξοδα και τις αμοιβές δικηγόρων, που θα πρέπει να βαρύνουν εξ ολοκλήρου την Επιτροπή.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Ελλειψη αιτιολογίας: η Επιτροπή αναπτύσσει ένα συλλογισμό ταυτολογικό. Από την απλή αναγραφή της φράσης «Απαγορεύεται η εξαγωγή» επί του τιμολογίου συνάγει την ύπαρξη συμφωνίας. Από την τεκμαιρόμενη ύπαρξη της συμφωνίας, μεταξύ των ρητρών της οποίας υποτίθεται ότι περιλαμβάνεται ακριβώς και η προαναφερθείσα φράση, η Επιτροπή αντλεί έπειτα την περαιτέρω συνέπεια της παραβάσεως του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ. Το τιμολόγιο όμως είναι απλώς λογιστικό έγγραφο και επ' ουδενί λόγω μπορεί να χαρακτηριστεί ως έκφραση δικαιοπρακτικής βουλήσεως και συνακόλουθης συμφωνίας μεταξύ των μερών. Πρόκειται, στην προκειμένη περίπτωση, για καταχρηστική ρήτρα, την ισχύ της οποίας ρητά εξαρτά ο νόμος από τη ρητή και έγγραφη αποδοχή του αντισυμβαλλομένου (άρθρο 1341 του Codice Civile).
- Και η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε ότι δεν υφίσταται κάποια γενική έγγραφη συμφωνία μεταξύ της Sandoz και των πελατών της· η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Επιτροπή δεν προσκομίζει καμιά απόδειξη για την ύπαρξη υποτιθέμενης προφορικής συμβάσεως, ούτε και συμπτώσεως των βουλήσεων τέτοιας που να στοιχειοθετεί εναρμονισμένη πρακτική.
- Ελλείπει αποδείξεις περί της υπάρξεως συμφωνίας, καθίσταται απαραίτητη η εκ μέρους της Επιτροπής απόδειξη των περιοριστικών αποτελεσμάτων της ρήτρας, λαμβανομένης αφ' εαυτής· η Επιτροπή, αντιθέτως, δεν προσκόμισε καμιά ένδειξη περί της βαρύτητας των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από τη μνεία επί του τιμολογίου της ρήτρας «Απαγορεύεται η εξαγωγή».
- το επιβαλλόμενο πρόστιμο παρίσταται προδήλως δυσανάλογο προς την αντικειμενική φύση αλλά και τα υποκειμενικά χαρακτηριστικά της συμπεριφοράς που πράγματι επιδείχτηκε.

Προσφυγή του Oskar Schäflein κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 1987

(Υπόθεση 284/87)

(87/C 290/09)

Ο Oskar Schäflein, Via Al Roccolo 20, CH-6900 Massagno (Lugano), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Κολωνίας Dr Bernd Potthast, Dr Hans-Josef Büber και Albert Potthast, Komödienstraße 56—58, D-5000 Köln 1, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 4 avenue Marie-Thérèse, 2132 Luxembourg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 24 Σεπτεμβρίου 1987, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει ως παράνομα τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών του προσφεύγοντα, που κατάρτισε η καθής για τους μήνες Φεβρουάριο και Μάρτιο του 1987, καθώς και για τον υπολογισμό της καταβλητέας συντάξεως εφαρμόστηκε διορθωτικός συντελεστής διαφορετικός από εκείνον που χρησιμοποιείται για την Ελβετία.
2. Να αναγνωρίσει ότι από τον Φεβρουάριο του 1987 ο προσφεύγων δικαιούται σύνταξη υπολογιζόμενη βάσει του διορθωτικού συντελεστή που ισχύει για την Ελβετία.
3. Να υποχρεώσει την καθής να καταρτίσει εκ νέου τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών του προσφεύγοντα, από τον Φεβρουάριο του 1987, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου και να καταβάλει στον προσφεύγοντα τη διαφορά που θα προκύψει.
4. Να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα 3 054,87 ελβετικά φράγκα για τον Ιανουάριο του 1987.
5. Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων ζητεί εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή που ισχύει για την Ελβετία, καθώς και εκεί δρίσκεται το επίκεντρο των συμφερόντων του και η κυρίως διαμονή του. Μόνο λόγω της ελβετικής νομοθεσίας περί αλλοδαπών είναι υποχρεωμένος να μην χρησιμοποιεί πλέον την κατοικία του στην Ελβετία περισσότερο από 180 ημέρες το έτος. Για το λόγο αυτό έχει τυπικώς την κύρια διαμονή του στη Γερμανία, στην οικία του αδελφού του, όπου, όμως πραγματοποιεί μόνο, περισσότερο ή λιγότερο μακρές επισκέψεις. Λαμβανομένης υπόψη της σκοπιμότητας του διορθωτικού συντελεστή, το άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού ΕΟΚ αριθ. 1679/85 (*) δεν μπορεί να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι ο όρος «αποδεδειγμένη διαμονή», υπονοεί τον τόπο όπου ο δικαιούχος οφείλει να υποβάλει δήλωση κατοικίας στις αρμόδιες αρχές.

(*) ΕΕ αριθ. L 162 της 21. 6. 1985, σ. 1.

Προσφυγή του Michele Giubilini κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1987

(Υπόθεση 289/87)

(87/C 290/10)

Ο Michele Giubilini, κάτοικος Besozzo (Varese Ιταλίας), Via Lago 42, εκπροσωπούμενος από τους Angelo Ulgheri, δικηγόρο Μιλάνου, και Roland Michel, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του τελευταίου, 7, Côte d' Eich, άσκησε στις 28 Σεπτεμβρίου 1987 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να κρίνει ότι αντίκειται προς τα άρθρα 1 μέχρι 9 του ιταλικού νόμου 230 της 18ης Απριλίου 1982, προς τη σχετική νομοθεσία που ισχύει στα λοιπά κράτη μέλη των Κοινοτήτων, ειδικότερα δε προς το άρθρο 3 του τίτλου I και των άρθρων 51 και 52 του τίτλου III του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων που ενδιαφέρουν τους επικουρικούς υπαλλήλους, καθώς και προς οιαδήποτε άλλη εφαρμοστέα διάταξη, τα κριτήρια που έλαβε υπόψη της η ΑΔΑ, προκειμένου να απομακρύνει στις 2 Μαρτίου 1987 τον προσφεύγοντα από τη θέση στην οποία υπηρετούσε ως επικουρικός υπάλληλος από τις 3 Μαρτίου 1986. Κατά το χρονικό αυτό διάστημα ο προσφεύγων είχε αντικαταστήσει αδιαλείπτως τον έκτακτο υπάλληλο που υπηρετούσε με σύμβαση αορίστου χρόνου και που για λόγους υγείας (καρκίνος του λάρυγγα) δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει τα καθήκοντά του ως υπάλληλο εργαζόμενο με δάρδιες, θέση από την οποία ο τελευταίος είχε απαλλαγεί από τις 29 Αυγούστου 1983 και στην οποία είχε αντικατασταθεί για επτά μήνες από άλλους εργαζόμενους με δάρδιες συναδέλφους που πραγματοποίησαν υπερωρίες χιλιάων ωρών, για δώδεκα μήνες (21 Μαρτίου 1984 έως 20 Μαρτίου 1985) από τον Α. Β., ο οποίος συνήψε δύο συμβάσεις ορισμένου χρόνου ως επικουρικός υπάλληλος, και για τους τελευταίους δώδεκα μήνες (13 Μαρτίου 1985 έως 13 Μαρτίου 1986) από τον R. C., ο οποίος συνήψε άλλες δύο συμβάσεις ορισμένου χρόνου ως επικουρικός υπάλληλος.
2. Να κρίνει ως παράνομη την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 28ης Ιουλίου 1987 που κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 5ης Αυγούστου 1987 και ως άκυρες τις *inter partes* συμβάσεις εργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τις λεπτομέρειες εξελίξεως της εργασιακής σχέσεως.
3. Κατά συνέπεια, να αναγνωρίσει το δικαίωμα του προσφεύγοντος:
  - α) για κτήση, αναδρομικά από 3ης Μαρτίου 1986 ή από οιαδήποτε άλλη ημερομηνία που πρόκειται να ορίσει το Δικαστήριο, της ιδιότητας και του μισθού του έκτακτου υπαλλήλου,
  - β) για εξακολούθηση της εργασιακής σχέσεως, και
  - γ) για αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη, με επιδίκαση σ' αυτόν των μισθών και λοιπών δικαιωμάτων του για το διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ 2ας Μαρτίου 1987 και της ημερομηνίας επανορθώσεως που θα επέλθει με τη λήψη του επιβαλλόμενου μέτρου, ζημίας που είναι σε θέση να υπολογίσουν οι διοικητικές υπηρεσίες της Επιτροπής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων δεν ζητεί από το Δικαστήριο να αναθεωρήσει τις από 27ης Φεβρουαρίου και 26ης Σεπτεμβρίου 1986 συμβάσεις ορισμένου χρόνου, αλλά να κρίνει την απόλυτη ακυρότητά τους και το δάσιμο ή όχι της απόφασής της 28ης Ιουλίου 1987, σύμφωνα με τις παρατηρήσεις που διατυπώνει σχετικά όχι μόνο ως προς την τυπική σχέση εργασίας η οποία τον διέπει, αλλά κυρίως ως προς τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν στο πλαίσιο της εργασιακής αυτής σχέσης σε συνάρτηση με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία αφενός και τη νομοθεσία όλων των κρατών μελών αφετέρου.

Αν γίνονταν δεκτή η αρχή, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορεί να παραβιάζει κατά το δοκούν τη συνθήκη και τη νομοθεσία των κρατών μελών, προσλαμβάνοντας επικουρικούς υπαλλήλους και αναθέτοντας σ' αυτούς, χωρίς σχετική ενημέρωση, καθήκοντα που κατά το παρελθόν ανέθετε πάντα σε έκτακτους υπαλλήλους — οι οποίοι δεν είναι πλέον σε θέση να τα εκπληρώσουν — θα δικαιωνόταν η ανησυχία για την παντελή έλλειψη νομικής προστασίας εκείνων που προσλήφθηκαν για να αντιμετωπίσουν περιστασιακές ανάγκες, ενώ στην πραγματικότητα ανταπεξήλθαν σε αντικειμενικά συνθήκες, αναγκαίες, διαρκείς και κάθε άλλο παρά περιστασιακές ανάγκες.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που ασκήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1987

(Υπόθεση 290/87)

(87/C 290/11)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το R. Fischer, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Γ. Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, άσκησε στις 28 Σεπτεμβρίου 1987 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει σύμφωνα με το άρθρο 169 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, υπερβαίνοντας τις ποσοτώσεις αλιευμάτων που χορηγήθηκαν στις Κάτω Χώρες για τα έτη 1983/84 παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 170/83⁽¹⁾ άρθρο 5 παράγραφος 2 και (ΕΟΚ) αριθ. 2057/82⁽²⁾, άρθρα 1 και 6 έως 10, σε συνδυασμό με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 198/83⁽³⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 3624/83⁽⁴⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 320/84⁽⁵⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 1/85⁽⁶⁾,
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι υπερβάσεις των ποσοτώσεων, τις οποίες δεν αμφισβητεί η ολλανδική κυβέρνηση, επιτρέπουν την υπόθεση ότι οι ολλανδικές αρχές παρέλειψαν να καθορίσουν εγκαίρως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2057/82 την ημερομηνία κατά την

οποία θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι εξαντλήθηκαν οι διάφορες ποσοτώσεις και να απαγορεύσουν από την ημερομηνία αυτή, προσωρινά, την αλιεία, τη διατήρηση επί του σκάφους, τη μεταφόρτωση και την εκφόρτωση των εν λόγω ιχθυαποθεμάτων.

Σε ορισμένες περιπτώσεις η Επιτροπή απηγόρευσε εξ ιδίας πρωτοβουλίας την αλιεία [παύση, το 1984, της αλιείας του γάδου στη ζώνη VII, με εξαίρεση τη ζώνη VII α, και της αλιείας του μαύρου γάδου στις ζώνες II α (ζώνη ΕΟΚ), III α, II β, c, d (ζώνη ΕΟΚ) και IV], σε άλλες δε περιπτώσεις οι ολλανδικές αρχές αποφάσισαν ν' απαγορεύσουν την αλιεία μόνο μετά από επιμονή της Επιτροπής [αλιεία του σκουμπριού το 1984 στις ζώνες Vb (ζώνη ΕΟΚ), VI, VII και VIII (ζώνη ΕΟΚ)]· ως προς αυτές τις υπερβάσεις των ποσοτώσεων δεν μπορεί ν' αμφισβητηθεί η αμέλεια των ολλανδικών αρχών. Ούτε όμως και στις περιπτώσεις υπερβάσεως των ποσοτώσεων, κατά τις οποίες οι ολλανδικές αρχές απαγόρευαν την αλιεία εξ ιδίας πρωτοβουλίας, συνάγεται ότι ενήργησαν εγκαίρως.

Μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι, ακόμη κι αν έχει επιβληθεί εγκαίρως προσωρινή απαγόρευση, αυτή και μόνη δεν μπορεί να εμποδίσει τους αλιείς να συνεχίσουν ν' αλιεύουν παράνομα και να δγάζουν στη στεριά ή να μεταφορτώνουν σε άλλα σκάφη τ' αλιεύματά τους. Εναπόκειται όμως στο κράτος μέλος να περιορίσει κατά το δυνατό τον κίνδυνο αυτό θεσπίζοντας κυρίως πρόσφορα μέτρα για τη χρησιμοποίηση των ποσοτώσεων που του έχουν χορηγηθεί, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 170/83 και εφαρμόζοντας αποτελεσματική πολιτική σε θέματα επιτηρήσεως και επιβολής κυρώσεων, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που καθορίζει το άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2057/82.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 1987

(Υπόθεση 294/87)

(87/C 290/12)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Sergio Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, άσκησε την 1η Οκτωβρίου 1987 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, μη έχοντας ιδρύσει μέχρι την 1η Νοεμβρίου 1985, ημερομηνία που της είχε ταχθεί, τα διαρκή μηχανογραφημένα αρχεία ελαιοκομικών στοιχείων στο οποία αναφέρεται το άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84⁽¹⁾ του Συμβουλίου,

(¹) ΕΕ αριθ. L 24 της 27. 1. 1983, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 220 της 29. 6. 1982, σ. 1.

(³) ΕΕ αριθ. L 25 της 27. 1. 1983, σ. 32.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 365 της 27. 12. 1983, σ. 1.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 37 της 31. 1. 1984, σ. 1.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 1 της 1. 1. 1985, σ. 1.

(¹) ΕΕ αριθ. L 208 της 3. 8. 1984, σ. 3.

η Ιταλική Δημοκρατία παρέδωξε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 1984 και του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3061/84⁽¹⁾ της Επιτροπής της 31ης Οκτωβρίου 1984,

- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 189 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ, οι κανονισμοί έχουν γενική ισχύ και είναι δεσμευτικοί ως προς όλα τα μέρη τους. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η Ιταλική Δημοκρατία ήταν υποχρεωμένη να θεσπίσει τα επίδικα μέτρα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 288 της 11. 1. 1984, σ. 52.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε με Διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 1987 το Finanzgericht Baden-Württemberg, Außensenate Freiburg, στο πλαίσιο της υποθέσεως: Πανεπιστήμιο Στουτγάρδης κατά Hauptzollamt Stuttgart-Ost

(Υπόθεση 303/87)

(87/C 290/13)

Με Διάταξη της 7ης Σεπτεμβρίου 1987, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Οκτωβρίου 1987, το Finanzgericht Baden-Württemberg, Außensenate Freiburg, ζητεί, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του, Πανεπιστήμιο Στουτγάρδης κατά Hauptzollamt Stuttgart-Ost, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Είναι άκυρη η απόφαση της Επιτροπής 85/C 57/03⁽¹⁾, της 1ης Μαρτίου 1985;

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 57 της 5. 3. 1985, σ. 3.